

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Vaticinia,|| Siue|| Prophetiæ|| Abbatis|| Ioachimi,|| &||  
Anselmi Episcopi|| Marsicani,||**

**Joachim <von Fiore>**

**Venetiis, 1589**

Ioachimi abbatis vita, per Gabrielem [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-241469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-241469)



I O A C H I M I

A B B A T I S

V I T A,

PER GABRIELEM BARIVM

FRANCISCANVM EDITA.



VIT IOHANNES IOACHIMVS  
Abbas Mauri Tabellionis, & Gē  
mæ filius. Qui non sine futuræ  
Sanctitatis portento conceptus  
fuit. Siquidem matri, cum Ioa-  
chimum concepisset, iuuenis qui-  
dam forma decorus, & lineis can-  
didis uestibus amictus per quie-  
tem apparuit, eique dixit. Puerum concepisti, quem  
cum parueris, si ipsum uiuere cupis, ante septennium  
baptismatis fonte lauari ne finas. Eo uerò nato, patri  
super aram Diui Michaelis Archangeli, quod facel-  
lum

lum non longe à domo suo aberat, puerum aspicere uidebatur, cuius uertex templi tectum tangeret, & chorum astantem albis uestibus indutum alta uoce concinentem, Puer natus est nobis, alleluia, & filius datus est nobis, alleluia. Elapso septennio, cum pater diem baptismatis statuisset, mater grauiter ægrotare cœpit, eoque morbo deceffit. Atq; tribus alijs annis defluxis, decimo anno non sine mysterio puer Baptizatus est, & usque ad quartumdecimum Grammaticæ operam dedit. Atque non multo post Hierusalem religionis gratia perrexit, quo in itinere inopes quosdam suis sumptibus aluit. Et monachalem habitum albi coloris, & asperum sumpsit. Cumque deserta quædam loca esset ingressus, nimia siti confectus mori ueritus sabulo seobruit, ne insepultus feris cibus foret, ac dum scripturarum intelligentiam meditatur, sopore corripitur. Et ecce olei flumen, & iuxta hominem stantem cernere, sibiq. dicentem, bibe de hoc flumine, eiq. ad fatietatem bibere uidebatur. Cumque euigilasset totius diuinæ scripturæ intelligentia illi patuit. In monte, in quo CHRISTVS se transfigurauit, in cisterna quadam veteri totam quadragesimam uigilijs, obsecrationibus, ieiunijs, Hymnis, & Psalmis vacans transegit. Nocte uerò Resurrectionis Dominicæ ingens illi claritatis splendor apparuit. Atque ita cœlesti numine afflatus est, ut utriusq. Testamenti concordiam, omnesq. difficultates, & inuolucra intelligeret. Quare totum se diuinis lectionibus dedit, tria. opera tum cœpit, concordiam duorum

rum

rum Testamentorum, expositionem in Apocalypsim,  
& Psalterium decem chordarum. Ex Hierosolimis  
in Siciliam concessit, vbi in quodam specu latitans ie-  
iunijs, & orationibus vacabat, & die Mercurij, Vene-  
ris, & Saturni nil prorsus gustabat. Postea in Calabriã  
transmisit: & sacris initiatus Monasterij Coratij Ab-  
bas eligitur. In eius vita nulla erat intercapedo labo-  
ris, semper enim aut orabat, aut legebat, aut scribe-  
bat, sicque pernoctabat assidue. Orabat flexis geni-  
bus, manibus, & oculis in cœlum erectis, vultu alacri  
angelicum præferens uultum, ac si CHRISTVM  
præsentem alloqueretur. Quotidie Altaris sacra per-  
agebat, ac persæpe lachrymabatur. In Monasterio,  
cui nomen est Petralata, totã quadragesimam, Domi-  
nicis diebus exceptis, panem tantum, & aquam gu-  
stabat potius, quàm edebat. Claruit multis miracu-  
lis. Scripsit Libros quinque concordie vtriusque Te-  
stamenti, quos pridem, vt dixi, inchoauit, adhor-  
tante eum Lucio Papa huius nominis Tertio, & in-  
de Urbano, & Clemente iubentibus, vt in Episto-  
la ipsius Clementis ad illum directa videre licet.  
In quibus de quinque sigillis agens eximia, & arcana  
mysteria enodauit: & in quinto nonnulla Danielis, &  
aliorum Prophetarum Capita dilucidauit. Exposi-  
tionem quoque Apocalypsis octo Partium titulis in-  
signitam dictorum Pontificum iussu elucubrauit. Item  
Psalterium decem chordarum tribus Voluminibus  
distinctum exarauit, quorum Primum dedicauit Deo  
Patri, Secundum Filio, Tertium Spiritui sancto.

Quod opus die Penthecostes, vt ipse dicit, inchoauit, scripsit & in Euangelium Iohannis, & contra Iudæos, & super Merlinum, & in Cirilli reuelationem, & Librum de Flore nuncupatum de Summis Pontificibus, & Librum de Consolatione, & Sententiarum volumen egregium, & in Erithream. Item Henrici Sexti Cæsaris rogatu anno à CHRISTO nato M. CLXXXVII. ad eundem, vt ipsemet super Hieremiã refert, & in nonnulla Capita Nahum, Abacuch, Zachariæ, & Malachiæ Prophetarum. Scripsit, & in Hieremiam, in quibus eum spiritum Prophetiæ habuisse manifestum est. Pleraque enim est vaticinatus, quorum multa adimpleta sunt, cætera adimplenda supersunt. Nam & Græciam ob perfidiam in Romanam Ecclesiam gentibus dandam, & Prædicatum, ac Minorum Ordinis initiatores mox futuros, quinetiam in Ianuis Ecclesiæ prædixit. Et quidem cum hæc præfagiuit, ipsi in mundo erant, sed, qui futuri essent, ignoti, Ordines autem initiarunt paucis post annis, quàm ille prædixerat, vt potè Diuus Dominicus tribus, Diuus Franciscus nouem. Quos vel Venetijs in Diui Marci delubro, quod Salomonis Templi instar fieri curauit, effingi fecit. In cuius pauimento, parietibusque, ac fornicibus, testudinibusq; simulacra alia pleraque effigiata emblemate, vermiculatoque opere futura protendentia, quæ in dies exitus comprobatur, formari, atque effingi fecit. Efflauit animam in Monasterij Floris loco, qui Canalis dicitur, Cœnobitis suis benedicens. Eius corpus postea

in

in Monasterium Florenſe translatum eſt. Ex Cœno-  
bitis eius, qui ipſo viuente ſanctitate floruerunt, hi  
ſunt, Peregrinus, & eius frater Bonatius, quibus futu-  
ram, & proximam tribulationem reuelauit. Lucas  
eius ſcriba, qui poſtea Epiſcopus Conſentinus fuit,  
Gerardus Abbas, Iohānes, & Nicolaus, quorum alter  
Abbas Monasterij Coratij fuit, alter iſtius vices ge-  
rebat: item Matthæus, qui poſt Ioachimum Abbas  
Floriacenſis fuit, & poſtea Tarentinus Epiſcopus, Ro-  
gerius Diaconus Eccleſiæ Seuerinatis, Petrus, & Ni-  
colaus, Qui omnes ſanctæ vitæ viri extiterunt. De Ab-  
bate autem ipſo Ioachimo Guilielmus Pariſienſis in Li-  
bro de Virtutibus ſic dicit. Debes ſcire, quia donum  
intellectus tantæ claritatis eſt, & acuminis in quibus-  
dam, vt valde aſſimiletur ſpiritui Prophetiæ, qualem  
crediderunt nonnulli fuiſſe in Abbate Ioachimo. Et  
ipſemet de ſeiſo dixiſſe dicitur, quia non erat ei da-  
tus ſpiritus Prophetiæ, ſed ſpiritus intelligentiæ. Si  
quis autem inſpexerit Libros eius, quos ſcripſit ſuper  
Apocalypſim, & ſuper concordiam duorum Teſta-  
mentorum, mirabitur donum intellectus in eo, verum  
in Libris ſuper Prophetas liquet fuiſſe in eo ſpiritum  
Prophetiæ. Licet quidam diuinarum litterarum ignari  
negent ipſum fuiſſe Prophetam, quòd CHRISTVS  
Apoſtolis dixerit. Non eſt veſtrum noſſe tempora, vel  
momenta, & alibi, omnes Prophetæ, & lex vſque ad  
Iohannem prophetauerunt. Quod vtique de primo  
CHRISTI Aduentu intelligendum eſt. Vt Hierony-  
mus in Matt. & in Amos, Iohann. Chriſoſt. & Athan. in  
ſecun-

secundam Epist. Pauli ad Cor. & August. contra Fau-  
stum asserunt. Iam vero in Ecclesia, quæ erat Antio-  
chiæ, Prophetas fuisse Lucas in Actibus Apostolorum  
scribit. Et Agabus, & quatuor Philippi filia, & Corin-  
thi, & Apostoli ipsi prophetauerunt, vt passim in Epi-  
stolis Pauli videre licet. Et Iustinus Philosophus, &  
Martyr apud Eusebium Ecclesiasticæ Historiæ Libro  
Quarto, vsque ad tempora sua Prophetiæ gratiam in  
Ecclesijs floruisse ait. Quid multis opus est verbis?  
Cum Ioel, Apostolos, aliosque in Ecclesia propheta-  
turos prædixerit, vt Petrus in Actibus Apostolorum  
dicit, & CHRISTVS, se ad Iudæos, inter cæteros,  
Prophetas etiam missurum, ab ipsis in Synagogis suis  
occidendos, dicit. Nam, ait Amos, non faciet Do-  
minus Deus verbum, nisi reuelauerit secretum suum  
ad seruos suos Prophetas. Cur autem Deus secreta  
sua seruis suis reuelat, & quare non necesse est omnia  
fieri, quæ dicit, qui scire cupit, legat Hieronymum in  
Ionam, & in Ezechielem. Alij quidam Ioachimum vt  
Hæreticum calumniantur, quod Innocentius Tertius  
libellum quendam Ioachimi nomine, hoc est, iniustam  
aduersus Petrum Lombardum reprehensionem in  
Concilio damnarit. Cum ipse, in Epistola, quam pro-  
pria manu exarauit, firmiter, & humiliter fatetur se  
eam fidem tenere, quam Romana tenet ecclesia, iu-  
betque cum cæta sua opera composita, & componenda  
summo Pontifici assignari, quæ ipsemet morte fortasse  
præuentus offerre non valuerat, Apostolicæ Sedis iu-  
dicio approbanda, & corrigenda.

tius

tius ipse in Decretali illas asserit. Exstat in Bibliotheca  
Vaticana Epistola Honorij Tertij Rom. Pont. ad Epif-  
copum Lucan. in fauorem Ioachimi aduersus eius ob-  
trectatores, quæ hæc est. Ad audientiã nostram noueri-  
tis peruenisse, quòd cum Abbatem, & Monachos Or-  
dinis Floris de crimine hæreticæ prauitatis infamas,  
& à tuis permittis subditis infamari sumens occasio-  
nem ex eo, quòd felicitis memoriæ Innocentius Papa  
prædecessor noster libellum, siue Tractatum, quem Ab-  
bas Ioachimus eiusdem Ordinis institutor edidit con-  
tra Magistrum Petrum Lombardum de vnitate, seu es-  
sentia Trinitatis generali approbante Concilio dam-  
nauit. Cum igitur idem prædecessor noster in senten-  
tia prædictæ damnationis expresserit, quòd per hoc  
Florensi Monasterio nolebat aliquatenus derogari  
quoniam, & in eo & regularis est institutio, & obser-  
uantia singularis, idemque Ioachimus omnia scripta  
sua ipsi prædecessori nostro assignari mandaret Apo-  
stolicæ Sedis approbanda iudicio, vel etiam corrigenda,  
dictans Epistolam, cui propria manu subscripsit, in  
qua firmiter confitetur se illam fidem tenere, quam Ro-  
mana tenet Ecclesia, quæ disponēte Deo mater est cun-  
ctorum fidelium, & magistra. Fraternitati tuæ per Apo-  
stolica scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus  
Fratres Ordinis supra dicti super hæreseos crimine nec  
ipse infamare præsumas, nec à subditis tuis permittas,  
seu aliquatenus dissimulas infamari. Datum Romæ  
apud Sanctum Petrum iij. nonas Decembris, Ponti-  
ficatus nostri Anno primo.